Nro 207

KURYER LITEWSKI

w Wilnie w Sobotę dnia 13 Września v. s. 1819 roku.

Obserwacye meteorologiczne.	Czas obserwacyi	Wysokość Barom.	wys. Ther. Reau.	Wiatry.	Odmia. w powie
	dnia 12 godz. 3 z połu.	27 cal. 11, 5, lin.	+ 12, stopn.	Wschodni.	Pogoda.
	— 12 godz. 9 wiecz.	27 — 11, 7, —	+ 9, —	Wschodni	Pogoda
	— 13 godz. 6 z rana	28 — 0, 0,	+ 7, 5 —	Wschodni	Pogoda.

WIADOMOŚCI KRAJOWE

Podług gazety petersburskiey, *Poczta Północna*, datowaney dnia 6 września, Nayjaśnieyszy Cesarz Jegomość, z podróży Swojey, ku powszechney radości, w pożądanym stanie zdrowia, powrócił do *Petersburga*, w nocy z dnia 2go na 3ci bieżącego miesiąca; a w gazecie ryzkiey, z *Rygi* dnia 9 t. m., czytamy co następuje: Nayjaśnieyszy Pan przybędzie tu dnia jutrzeyszego: sciągnione woyska w obliczu Jego Cesarskiey Mości, odprawią wielkie obroty, które dwa dni trwać mają.

W gazecie senackiey z dnia 30 sierpnia, czytamy poniższy Ukaz: Rządzący Senat wysłuchawszy: *naprzód* Imiennego Jego Cesarskiey Mości Naywyższego Ukazu, danego Rządzącemu Senatowi pod dniem 26 przeszłego lipca, z własnoręcznym Jego Cesarskiey Mości podpisem, w którym wyrażono: „Ukasem Naszym, danym dnia dzisieyszego, do Ministra spraw duchownych i krajowego oświecenia, oświadczyliśmy jemu wolę Naszę, względem ustanowienia osobnego urzędu, dla sprawowania w Państwie interessow duchownych wyznania ewanjelickiego, pod nazwaniem: Jeneralny ewanjelicki konsystorz Państwa, i rozkazaliśmy mianowanemu przez Nas prezydentowi tegoż konsystorza, Jenerał-Porucznikowi Hrabiemu *Liwen*, pod przewodnictwem pomienionego Ministra, niezwłócznie ułożyć projekt urządzenia i etat tey nowey władzy, po których przez Nas potwierdzeniu, pomieniony Jeneralny ewanjelicki konsystorz Państwa, rozpocznie właściwe sobie działania, a osobne konsystorskie posiedzenia w tych sprawach przy justyckolegium interessow inflanckich i estońskich, ustanie. Nim się to dopełni, poruczyliśmy Ministrowi spraw duchownych i narodowego oświecenia urządzić, iżby pomienione posiedzenia konsystorskie odbywały się pod prezydencyą, prezydenta Jeneralnego Ewanjelickiego konsystorza Państwa, hrabiego *Liwena*, w obecności wice prezydenta tegoż konsystorza Radcy Stanu *Pezarowiusa*, na będących dotąd zasadach, z dawnieyszemi członkami i kancelaryą, w tymże samym domu. Na skutek czego, Rozkazujemy Rządzącemu Senatowi uczynić zależące od niego rozrządzenia względem oddzielenia justyckolegium spraw inflanckich i estońskich, od spraw duchownych izby konsystorskiey, które dotąd były złączone, ażeby po ostatecznem urządzeniu jeneralnego ewanjelickiego konsystorza Państwa, justyckolegium rozpoczęło działania w rzeczach prosto do niego należących. „*I powtóre*: przełożenie P. Jenerała piechoty, Ministra sprawiedliwości i kawalera Xiążęcia Dymitra Iwanowicza *Łobanowa Rostowskiego*, do którego przyłączył otrzymany od P. Ministra spraw duchownych i krajowego oświecenia, w kopii Naywyższy Ukaz Imienny, dany jemu w dniu 20 tegoż lipca, w brzmieniu następującém: „*Z* przedstawionych Mi przez was, na skutek rozkazu Mojego, zdań członków izby konsystoryalney justyckolegium spraw inflanckich i estońskich, co do xięgi zbioru pieśni, byłego pastora kościoła ś. Katarzyny, *Busse*, i textow Pisma ś., przeciwnie położonych w mieyscach w xięgach tych odznaczonych, z mocnem zasmuceniem uyrzałem, iż zdania większey części członków, na czczych sofizmatach oparte, mają za cel nie wsparcie prawd nauki chrześcijańskiey, w Piśmie ś. zawartych, lecz tylko obronę wspomnionego zbioru pieśni, nie uważając na jawną sprzeczność wielu z nich z Pismem ś., i niezgodę z duchem chrześcijańskim, w xiędze tey, przeznaczoney do składania modlitw i chwały Nayświętszego Boga w Jego świątyni, którey cała osnowa powinna budować i pobudzać serca do modlitwy, znalazły się ku zadziwieniu mieysca, potrzebujące objaśnienia dla odebrania im gorszącego wykładu; takie prawidła, które zaledwie znaleśdź się mogą w dobrych moralnych xięgach pogańskich, myśli, które nie mogą bydź śpiewane w żadnem uczciwém towarzystwie. Wiele podobnych zdarzeń dochodziło już do Mojey wiedzy, i zwróciło uwagę Moję na stan rządu tego kościoła. Podług mocy wszystkich przywilejow, sciągających się do wolności odprawiania w Rossyi obrzędow, kościoł ewanjelicki cieszył się dotąd, pod nazwaniem ewanjelicko-luterskiego, udzieloną sobie opieką, na zasadach potwierdzonego od przodków moich królewsko-szwedzkiego urządzenia kościelnego 1685 roku, które w nauce wiary zaleca trzymać się trzech powszechnych Symbolow wiary: auszpurskiego wyznania 1530 roku, i tak nazwaney xięgi *liber concordiae*. Pod nazwaniem zaś ewanjelicko-reformowanego, kościoł ten przyjęty i znajomy w *Rossyi*, jako trzymający się postanowień synodu berneńskiego 1532 roku, zgodnych postanowień szwaycarskich (*consensus helveticus*) i katechizmu heydelberskiego. Wszystkie zaś te postanowienia przyymują za osnowę dla siebie Słowo Boże,

czyli xięgi Pisma ś. starego i nowego testamentu. Na samey tylko wiadomości o takowych prawidłach i postanowieniach, przez ewanjelicki czyli protestancki kościół uroczyście uznanych i objawionych, utwierdza się byt jego w tém Państwie, wolny i zabezpieczony od wszelkiego ścieśnienia. (*Dokończenie nastąpi*).

NIEMCY

(*z gaz. berl.*) *Karlsruhe dnia 3 września.* Prześladowanie żydów, które tak niechwalebnie odznacza teraźnieyszy duch czasu, a przynaymniey ducha niższych klas ludzi, okazało się już i w wielu miastach naszego W. Xięztwa. Naygwałtownieysze z tych bezprawiow zaszły d. 25 sierpnia w *Heidelbergu*. Mniey gwałtownych skutkow nienawiści przeciw żydom były świadkami *Manheim* i *Bruchstal*. W tuteyszey nawet stolicy przyszło zawczora do zagrażającey żydom swawoli. Po haśle wieczorném ukazały się kupy ludzi po ulicach, przez żydów zamieszkałych, i krzyczały z całey mocy *Hepp! Hepp!* Tylko za użyciem mocnych oddziałów jazdy, zdołano przywrócić spokoyność około północy. Do rozruchów tych należała po większey części czeladź rzemieślnicza. Szczęściem nie przyszło do boju i rabunku. Wczora wydała dyrekcya policyi ogłoszenie, o środkach zapobiegających na przyszłość spokoyność. Przeszła noc była zupełnie spokoyna: jednakże większa część załogi stała pod bronią, a straże woyskowe krążyły po ulicach.

(*z gaz. Zusch.*) W Badeńskiem zapalczywość przeciw żydom jest tak wielka na prowincyi, że wiele wsi potrzeba było osadzić woyskiem. Mały ten kray liczy do 16,000 żydów.

W jednym z krajow niemieckich zobowiązane zostały gminy, odpowiadać i wynagradzać za szkody, jakieby lud żydom mógł wyrządzić. Ale, zapytuje jedna z gazet niemieckich: któż wynagrodzi chrześcijanom ogromną szkodę, którą im żydzi uczynili? A gdy gminy obowiązane są strzedz bezpieczeństwa żydów, nie mająż prawa życzyć, ażeby od tego szkodliwego i tak obmierzłego ciężaru uwolnieni zostali?“

Nienawiść przeciw żydom hamburskim miała z tego powstać, że żydzi mieszkają teraz we wszystkich częściach miasta i zaymują naypięknieysze domy; przeciągnęli do siebie naykorzystnieysze odnogi wielkiego handlu; a *tysiące* ich przedają towary roznosząc je po ulicach i domach. Obwiniają senat o zanadto wielką ku nim powolność. — W *Lubece* powstał także zgiełk, chociaż niewolno im mieszkać w tém mieście.

Monachium, dnia 28 sierpnia. Baron *Aretin*, wydawca dawniey gazety seymowey bawarskiey, a teraz pisma peryodycznego: *Bawarski przyjaciel ludu*, umieścił następujące wyznanie wiary: — „Wierzę w coraz większe doskonalenie się ludzi. Wierzę, iż dobra konstytucya krajowa jest naycelnieyszym w tey mierze warunkiem. Wierzę, iż wiek nasz jest dóyrzałym do uchylenia despotycznych rządow, i że dłuższe ich utrzymanie byłoby nieszczęściem dla rodu ludzkiego. Wierzę, iż konstytucyjna Monarchija, przystoi oświacie naszego czasu, i że każdy uczciwy człowiek powinien, ile możności, przykładać starania, aby kray, obdarzony konstytucyą, nie popadł znowu pod samowładność, lub nie zamienił jey w dziką przewagę ludu. Wierzę nakoniec, iż dzisieysza konstytucya bawarska jest naylepszą dla narodu i wieku naszego, przy niejakich odmianach, które mądry i ludzkością tchnący Monarcha sam wskazać nie omieszka.“

Od brzegow Menu dnia 31 sierpnia. Nauczyciel prywatny *Riemann*, uwięziony z wyraźnego rozkazu W. Xiążęcia Meklemburskiego, przewodniczył na tak zwaném powszechném zgromadzeniu uczniowstwa niemieckiego, które trwało w *Jena* od 27 marca do 30 kwietnia. On to podpisał wszystkie buntownicze odezwy, które wspomnione zgromadzenie wydało, i protokół jego posiedzeń dnia 30 kwietnia 1818 r. W rzeczonym protokóle obowiązało się zgromadzenie w przypadku badania zaprzeć się przed rządami tak odbywanych obrad, jako też prawdziwego ich celu. Postanowiło owszem, aby w tym razie, wskazano fałszywe rzeczy, któremi się zgromadzenie wcale nie trudniło. Powzięcie dokładnieyszey wiadomości o wspomnioném zgromadzeniu, było celem zabrania papierów temu nauczycielowi w *Boitzenburgu*.

Z *Karlsbadu* wysłano gońców do kilku dworów, z doniesieniem o wypadku obrad Ministrów względem interessów niemieckich.

Twierdza *Ehrenbreitstein* będzie obwarowaną w sposobie, jak marszałek *Davoust* w swoim czasie oszańcował *Hamburg*.

PRUSSY.

(*z gaz. Zusch.*) Berlinczyk jeden, który niedawno był w *Kistrynie*, zapewnia, że doktor *Jahn* otrzymał od jednego z przyjaciół swoich list razem z wexlem na 200 talarów. List ten zapisany był po łacinie. Aże więźniom nie wolno mieć przy sobie takiey summy, przeto odesłano wexel ten żonie jego do *Berlina*. Pozwolono *Jahnowi* przechadzać się codzień po wolném powietrzu przez 3 godziny: ale zawsze pod strażą dwóch żołnierzy z nabitą bronią.

Xiążę *Blücher* jest bardzo chory i jeden z królewskich lekarzów bokowych udał się do niego do *Wrocławia*.

Wszystkim *oficerom pruskim* zabroniono noszenia starodawnego ubioru niemieckiego: ma się rozumieć, w czasie wolnym od służby.

(*z gaz. berl.*) *Wrocław dnia 5 września.* Dnia 3 t. m. wieczorem około godziny 8, N. Król Jmć z Xiążęciem *Karolem*, synem swoim, przybył tu wpożądanym stanie zdrowia. Wczoray były pokoje u N. Pana, a potém wielki obiad, na którym mieli szczęście znaydować się obecni tu urzędnicy woyskowi i cywilni i inne znakomite osoby. Wieczorem raczył N. Pan z Xiążęciem *Karolem* odwiedzić tuteyszy teatr, a poźniey zaszczycić obecnością swoją bal u jeneralnego prezydenta *Merckel*. Miasto było oświecone.

Dzisia znaydował się N. Pan z Xiążęciem Karolem na nabożeństwie w kościele ewanjelicko-reformowanym. Po nabożeństwie były znowu pokoje i wielki obiad, po którym N. Pan, razem z Xięciem Karolem, wśród błogosławieństwa wszystkich tuteyszych mieszkańców, opuścił miasto nasze i udał się do główney kwatery swojey, do *Kapsdorf*, na przegląd woysk, które zgromadzone zostały w tameczney okolicy dla odprawienia manewrow jesiennych.

Wolno Drukować. Ignacy Reszka Kom. Cenz, Cel. — w Wilnie w Drukarni Redakcyi pism per. od

— Nowogródek —

Wypis z Protokółu czynnościow Obywateli Powiatu Nowogródzkiego. Działo się na Sessyi 15 augusta 1819 roku.

Obywatele Powiatu Nowogródzkiego do Miasta Powiatowego zebrani, kiedy już ukończyli działania, dla jakowych przez JW. Marszałka wezwani byli, korzystając z momentu ułatwiającego oświadczenie, tak JW. Półkownikowi i kawalerowi Baronowi Igielstromowi Dowodzcy, jako też wszystkim Officerom Wołyńskiego Ułańskiego półku w tuteyszym powiecie konsystującego, prawdziwey wdzięczności, która przez utrzymanie ich staraniem karności a subordynacyi woyskowey wzbudzoną została, a nieznayduiąc przyzwoitszego ku temu środka, jak zachowanie śladow oney w publicznych Aktach, postanowili: ninieysze podziękowanie w Protokóle swych czynnościow zapisać, i dla powszechney wiadomości w Gazecie Kuryera Litewskiego umieścić. Zgodność z Protokółem poświadczam:

Woyniłowicz Marszałek Nowogr.

Ogłoszenia.

1. Roku 1819 mca września 15 dnia. — Niżey podpisany Xiążę Michał Hieronim Radziwiłł Woiewoda Wileński, różnych orderów kawaler, znayduiąc w dodatku gazety Kuryera Litewskiego N. 181 pod dniem drugim junii teraźnieyszego roku przez trzydziestu dziewięciu wierzycieli JO. Xięcia Ludwika Radziwiłła Komandora Maltańskiego zapisane wezwanie, wszystkich dalszych wierzycieli do miasta Nowogrodka na dzień 10. 7bra v. s. zapraszające dla ułożenia i zeznania zapisu na Sąd Taxatorsko Exdywizorski, kompromissem utytułowany, z dołączeniem przytém zasad do rozdzielenia na wieczystą lokatę dóbr Ordynackich, widzi się być przymuszonym jako szef familii i prawny pretensor przy odwołaniu się do oświadczeń swoich dnia 31 8bra przeszłego 1818 i 19 augusta teraźnieyszego roku, w aktach Ziemskich Słuckich zaniesionych, czynnie bronić praw Ordynacyi i przywilejów domu, i w tym celu ostrzedz szanowną publiczność, oraz każdego interessowanego, *primo* że dokumenta rezygnacyyne 1811 aprila 12 dnia i 1812 aprila 18go od zeszłego Xięcia Jmci Józefa Radziwiłła Wojewody Trockiego na rzecz Xięcia Jmci Ludwika Radziwiłła wzięte, jako przeciwne ustawom ordynacyi, konstytucyami seymowemi, i Naywyższemi ukazami potwierdzoney są nieważne, nie zyskały od podpisanego żadney approbacyi, i dla tego w czasie przepisanym zostały urzędownie obmanifestowane, w porządku skassowania których dalsze kroki prawne są przedsięwzięte — *secundo*, że ordynacya klecka i Dawidgrodecka podług czytelnych tey ustawy wyrazów spadkiem krwi po bracie rodzonym należy do niżey podpisanego, i poźniey do jego następców — *tertio*, że JO. Xiążę Ludwik Radziwiłł, i nikt inny niema mocy wzruszać ordynacyi, ani rozrządzać na wieczność dóbr Ordynackich, które z domu wychodzić nie powinny; że nawet przez dokumenta rezygnacyyne, aczkolwiek nieważne, tenże JO. Xiążę Ludwik Radziwiłł został obowiązany dobra ordynackie w całości zachowywać, długi dawnieysze spłacać, i żadnych nowych długów na rezygnowane dobra niezaciągać — *quarto*, że niżey podpisany tém bardziey czuje się być w obowiązku wspólnie z swoją familią zająć się troskliwie utrzymaniem praw ordynacyi, i ocaleniem dóbr tey ustawie podległych, iż sam Nayjaśnieyszy Monarcha poważając takową ustawę żądaney przez Xięcia Ludwika Radziwiłła sprzedaży dóbr Kleckich i Dawidgrodeckich niedozwolił, a przeto nietykalność tych dóbr podług brzmienia ordynacyi zapewnił — *quinto*, że wierzyciele prawni po antecesorach mają opisami ordynackiemi zamierzone bezpieczeństwo, podług których mogą zyskiwać swoje satysfakcye. *Sexto*, że folwark udzielny po jezuicki Kijowicze zwany będąc własnością niżey podpisanego, podobnież nieprawnie jest determinowany na satysfakcyą długów, o czem przekona oryginalny rewers JO. Xięcia Ludwika Radziwiłła pod rokiem 1814 augusta 26 dnia wydany, i urzędownie aktykowany etc. — Jako zatém ogłoszone w gazetach zasady, do rozdzielenia dóbr ordynackich nie są w stanie uszkodzić prawu niżey podpisanego do ordynacyy Kleckiey i Dawidgrodeckiey, tudzież do folwarku Kiejewicz odnoszącemu się, tak podpisany spolegając na pierwszych ustawach ordynackich domowi służących, prawami krajowemi sankcyonowanych, i na mocy konstytucyi 1784 roku, oraz ukazie Rządzącego Senatu z dnia 19go lipca 1800 roku, dla pewności zabezpieczenia swojey własności, jako niewchodzący [illegible] bronię praw i prerogatyw familiynych czynnie stawać determinowany, takowe publicznie zapisuję oświadczenie.

Michał Xiążę *Radziwiłł* W. W.

Ogłasza się po raz drugi i trzeci.

W gubernii podolskiey w Powiecie Latyczewskim, w miasteczku Międzybożu dziedzicznem Xięcia Kuratora wydziału szkolnego Wileńskiego, otwiera się szkoła Powiatowa akademicka, o czterech klassach dnia 1 pazdziernika roku teraznieyszego, dla którey z hoyney ofiary dziedzica dane są obszerne gmachy murowane, i stosownie do potrzeb szkolnych kosztem iego przerobione, oraz zapewnione pomoce naukowe i wyznaczony fundusz na osobnego nauczyciela gospodarstwa wieyskiego i rachunkow ekonomicznych. O czem Rząd Uniwersytetu postanowił podać do publiczney wiadomości.

Sekretarz Felix Mierzeiewski.

---

2. *Od Kommissyi ustanowioney w Wileńskiey gubernii dla przedaży skarbowych majątkow, ogłasza się: iż na mocy zalecenia JW. Ministra Skarbu, dzierżawa Powtele. w powiecie Oszmiańskim znaydująca się, bez włościan i lasu. a tylko należy do niey cztery włoki gruntu, postanowiono przedać; którey przedaży naznaczają się terminy: dnia 20. 24 i 29 teraź miesiąca, na które wzywają się życzący dla nabycia wspomnio-*

ney dzierżawy z pewnemi ewikcyami, lub gotowemi pieniędzmi, do wileńskiey Kommissyi dla przedaży Skarbowych maiątkow ustanowioney, gdzie im będzie okazane tey dzierżawy opisanie. Dnia 3 septembra 1819 roku. Sekr. Sielezniew.

---

2 Jan Barszczewski, który służył wprzód za furmana u W. Walentego Borkowskiego, u W. Ignacego Mierzejewskiego i w roku ostatnim w Dokudowie u W. Teodora Szretera: zkąd przybył na służbę furmańską do folwarku Zacierżewia, zbiegł z tegoż folwarku w nocy w niedzielę to iest dnia 31 augusta, wziął z sobą konia gniadego małego wzrostu od lat pięciu, z kulbaką czarną i uzdą ruską, sam zaś krępy, niski, mogący mieć lat 40 wieku, twarzy ciemney i kulawy na prawą nogę, ma na sobie surdut szaraczkowy stary; raytuzy szaraczkowe z dobrego sukna nowe, oszyte skurą czarną; płaszcz szaraczkowy nowy; chustkę na szyi czarną jedwabną i czapkę ciemną wytartą, ktoby go postrzegł, zatrzymał i doprowadził do dworu Zacierżewia użyszcze względną za to nadgrodę. Datt we dworze Zacierżewiu, dnia 1 septembra 1819 roku, w gubernii i pcie Mińskim położonego.

---

2. Na ulicy Wileńskiey w domu JP. Zeligerowey (drugi dom za domem W. Poussier, Architekta Guberskiego) znayduje się do przedania Kocz, nowy, lekki i mocny.

---

2. Niżey podpisany zawarłszy wieczysty kontrakt w roku teraź. 1819 kwietnia 29 dnia, Aktami powiatowemi roborowany o nabycie majątku Hermaniszek w Pcie Oszm. leżącego, z W. Wincentym Swięcickim Prezyd. Ziem. Borys. za summę zł. pol. 80,000, z którey wedle uczynioney przekazy dla JW. Pożniakowey Podko- [illegible] *w gotowym groszu i przedającemu zł. 40,000 wypłacając, na kapitał restancyynny rubli sr. 6,000 wydał temuż W. Swięcickiemu w dacie powyższey oblig. Lecz dopiero gdy z instyktu rzeczonego wybywcy nayduje zaniesiony w Zie 1. Oszm. dnia 14 lipca w roku idącym przez W. Wiktoryą z Baykowskich Żyżemskę Sędzinę Mińską babkę, w rzeczy niby wnuków WW. Ignacego i Hipolita Swięcickich przeciw oycowi i sobie manifest zapowiadający; że oyciec ich W. Wincenty Swięcicki powodem zawartych z matką zeszłą Kasylią Żyżemskich Swięcicką różno gatunkowych tranzaktow, niebył w prawie przedawać Hermaniszek jako synom należących. Niżey podpisany lubo przez osobny manifest prożność tego zamachu w aktach powiatowych Ziem Oszm. wytknął, gdy wszakże nabycie folwarku Hermaniszek zostaje w sporze, gdy następny proceder znacznych wymaga kosztow, jakowo się do ewiktora W. Swięcickiego Prezydenta drogą prawa odnosić muszą, oprócz zaś pomienionego obligu innych żadnych funduszow wybywca W. Swięcicki nieposiada, W. Zyżemska Sędzina przez swoje ogłosiła protesta. Gdy więc wrazie przeciwnych wypadkow erekcya do nowo w tychże Hermaniszkach mieszkalnego domu i dalszych gospodarskich budowisk przez niżey podpisanego spełniona, jak również powrot wydatkow ogólnych na tym się spierają kapitule, którego należność W. Swięcickiemu tylko od approbaty prawa wydanego zawisa, a co pospołu wczesnie i bydź przewiedzionym, i zadecydowanym nie może, z tych uwag niżey podpisany przez gazetę Kur. Lit. trzykrotnie obwieścić postanowił, aby nikt z szanownych Obywateli, dla względu na właściwe bezpieczeństwo, nieraczył o ten oblig i ogólną, albo częściową onegoż walutę w żadne z W. Prezyd. Swięcickim wchodzić układy, teyże inskrypcyi nabywać, i o summę upominać się. Gdy to wszystko, co z umowy o dziedzictwo Hermaniszek z kimkolwiek ułożonym zostało, zależeć musi od rozpoznania głównych W. Żyżemskiey acz niestosownych zarzutow. Dat 1819 września. Jan Laskowicz Szam. b. d. Pol.*

Takowe ogłoszenie wolno w gazetach awizować zaświadczam Karol Romanowicz Sędzia Grod. Ptu Wileńskiego.

---

3 Excerpt oświadczenia z Protokułu Potocznego kancellaryi miasta Wilna w dacie niżey wyrażoney zapisanego i teyże datty stronie iest wydan.

Roku 1819 miesięca septembra 2 dnia przed aktami miasta Guber. Wilna, stanąwszy osobiście JP. Tomasz Leyko oświadczenie poniższe wpisać do Protokułu podał przez słowa: oświadczenie wespół z ostrzeżeniem imieniem JP. Tomasza Leyki czyni się w rzeczy następney, i oto: iż co, za obligiem przez zeszłego Pawła Szczapińskiego i iego żonę Rozalią Szczapińskę żał. wydanym należy rubli srebrnych czterysta piędziesiąt, których ani obżał. Szczapińska ani iey syn, sukcessorowie dotąd nieopłacili i fundusz zafrymarczyli staraią się aby przeto nim żał. nieodbierze swoiey należności nikt w żadne układy o dom po Szczapińskim pozostały, z obżał. Szczapińskiemi niewchodził, ani kontraktow nie zawierał przez ninieysze oświadczenie w aktach magistratu Wileń. zapisuiące się, tudzież w gazecie kuryera Lit. zamieszczaiące się publiczność ostrzega się, w przeciwnym bowiem zdarzeniu straty ztąd wynikłe każdy własney swoiey przypisze nieostrużności (w Protokule podpisano) Jako nieumieiętny pisma trzema krzyżykami podpisuię Tomasz Leyko.

Korrektor Ignacy Misiewicz Regent.

Powyższe oświadczenie redakcya kuryera Litewskiego może do druku przyiąć Jan Buksza R. M. W.

---

3 Roku 1819 7bra 2 dnia, ja Woźny Ptu Wileń. zeznawam, iż ninieyszego obwieszczenia jedną stronicę w majątku Zachuryszkach oczewisto administratorom i pretensorom, a drugą w sali Sądu Ziem. Wileń. imieniem WW. Ludwika Wołłowicza Sędziego Ziem. Adama Dauksza Sędziego Gran. Józefa Naborowskiego pisarza urzędników Ptu Wileń. a za niezjechaniem się którego z tych tedy imieniem dalszych urzędnikow w obwieszczeniu pomieszczonych podamą i że dnia 29 7bra w sali Sądu Ziem. Wileń. na sesyach poobiednich o godzinie trzeciey kontynując Sąd Taxatorsko-Exdywizorski massy majątku b. prezydenta Gran. Wileń. Franciszka Michałowskiego wszystkim stronom interessowanym zapowiedziałem. Pisan ut supra.

Franciszek Połczyński Woźny Ptu Wileń. Roku 1819 mca września 4 dnia przed aktami Grodz. Ptu Wileń. stanąwszy obecnie Woźny w górze podpisany takowe obwieszczenie zeznał

Przyjąłem Józef Bohusz G. P. W. R.

Wolno drukować Sąd Ziem. Wile. poświadcza Jakób Towiański Ziem. Ptu W. Pisarz.